

ЗАЩО КАТО ЗНАЕЛ, ЧЕ АДАМ ЩЕ ПАДНЕ БОГ НЕ МУ ПОПРЕЧИЛ

иf Ватопедски

Ако Бог му беше попречил, тогава щеше да се получи, че Той се намесва и премахва свободата на човека, която Сам му е дал като дар.

Ако беше отнел свободата, тогава и цялото поведение на човека, и в крайна сметка и спасението, би било по принуда. Човекът би престанал да бъде личност и би се превърнал в лишено от собствена воля същество. Бог предпочел да измени Своя замисъл за човека, но не и да отнема свободата му – основната съставна част на човешката личност.

Освен това Бог, противно на дяволското коварство и завист, постъпил с човека справедливо, оказвайки му благодеяние и с това. Дяволът предполагал, че прелъстявайки човека, ще попречи на изпълнението на Божествения замисъл и ще лиши човека от неговото богоподобие; със самото това ще отнеме достойнството му и ще отмъсти на Бога.

Бог не започнал да пречи на дявола в осъществяването на коварния му план, за да го съкруши напълно с бъдещото възприемане на човешката природа при възплъщението Си; а човекът, паднал в жертва на коварството, по този начин бил възнесен по-горе от всяко началство и власт, сила и господство и от всяко име (Еф. 1:21) и в днешно време, и във вечността.

Следователно противодействието от страна на Бога на падението на човека би го лишило от достойнството, което той сега наследява благодарение на ипостасното съединение със Самия Бог – при Неговото възплъщение.

Автор: Старец Йосиф Ватопедски

Източник: Атонски беседи